

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/151/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121209550
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1121209550.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: B. H. R., narodený XX.XX.XXXX, bývajúci v R. XXX XX, Š. X/C, zastúpeného JUDr. Róbertom Bockaničom, advokátom so sídlom v Bratislave 821 03, Seberínho 1, proti žalovanému: Slnčná elektrárň Lazany - blok 2 s.r.o., so sídlom v Bratislave 831 04, Elektrárenská 1, IČO: 45 668 914, zastúpenej BRICHTA & PARTNERS s. r. o., so sídlom v Bratislave 831 09, Grösslingová 6-8, IČO: 35 740 809, o návrhu spoločníka na zrušenie účasti v spoločnosti a nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 25Cb/113/2021 zo dňa 20. 5. 2022 a odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-25Cb/113/2021 zo dňa 25.10.2023 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 25Cb/113/2021 zo dňa 20.5.2022 potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-25Cb/113/2021 zo dňa 25.10.2023, ktorým súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol, potvrdzuje.

IV. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania o nariadení neodkladného opatrenia v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 25Cb/113/2021 zo dňa 20.5.2022 rozhodol, že zrušuje účasť žalobcu B. H. R., narodeného XX.XX.XXXX, bytom Š. X/C, R. ako spoločníka v spoločnosti Slnčná elektrárň Lazany - blok 2 s.r.o., so sídlom Elektrárenská 1, Bratislava, IČO: 45 668 914, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddieli: Sro, vo vložke č. 66434/B (výrok I.) a žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením (výrok II.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 29.11.2021 domáhal, aby súd zrušil jeho účasť v žalovanej spoločnosti ako spoločníka a priznal mu náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že je spoločníkom (jedným zo štyroch) žalovanej a na základe imaní žalovanej v sume 600.000 Eur sa podieľa peňažným vkladom v sume 150.000 Eur, teda veľkosť jeho obchodného podielu predstavuje 25% základného imania žalovanej. Ako dôvod

zrušenia účasti v žalovanej spoločnosti uviedol dlhodobé vážne zdravotné problémy, ktoré závažným spôsobom ovplyvňujú jeho každodenný život. Je už niekoľko rokov onkologickým pacientom; bolo mu diagnostikované onkologické ochorenie spočívajúce v zhubnom nádore. S týmto ochorením žalobca bojuje niekoľko rokov a s pribúdajúcim časom sa negatívne dopady ochorenia zväčšujú natoľko, že momentálne už nie je od neho viac možné spravodlivo požadovať, aby zostával spoločníkom žalovanej. Ako spoločník má totiž práva a povinnosti, ktoré ho zaťažujú nad mieru primeranú zdravotnému stavu. Tvrdenia preukazoval lekárskymi správami z 24.05.2021, zo 14.12.2018 a z 19.12.2018. Ďalej tvrdil, že voči nemu zo strany žalovaného už niekoľko rokov prebieha štvavá kampaň, ktorá ho dlhodobo psychicky a fyzicky vyčerpáva. Žalovaný obviňuje žalobcu z toho, že mu spôsobil majetkovú škodu, ktorej náhrady sa voči žalobcovi domáha súdnou cestou na Okresnom súde Bratislava II v sporoch vedených pod sp. zn. 10C/54/2017 a pod sp. zn. 16C/54/2017. Z dôvodu prebiehajúcich súdnych sporov žalovaný odmieta žalobcovi vrátiť pôžičky a vyplatiť dividendy, na ktoré má žalobca nárok. Obdobie začatia súdnych sporov koreluje s obdobím, kedy došlo k prudkému zhoršeniu zdravotného stavu žalobcu (súdne spory mali dopad na psychiku žalobcu a spôsobili žalobcovi nadmerný stres), čoho následkom bolo onkologické ochorenie žalobcu. Poukázal aj na to, že na neho bolo podané zo strany žalovaného trestné oznámenie.

3. Žalovaný uviedol, že žaloba žalobcu je nedostatočne zdôvodnená, nedôvodná a žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že práva a povinnosti, ktoré dnes žalobca má ako spoločník, tak ho tie zaťažujú nad mieru primeranú jeho zdravotnému stavu. Vyjadril ľútosť nad tým, že jeden zo spoločníkov žalovanej ochorel a má diagnostikované onkologické ochorenie, avšak samotná existencia takéhoto ochorenia resp. aj jeho liečba nezakladá dôvod na zrušenie účasti žalobcu v spoločnosti. Podľa žalobcom predložených lekárskeho správ (najmä zo dňa 24.5.2021) je zrejmé, že žalobca je od marca roku 2020 bez liečby, je v sledovaní, pričom subjektívne sa cíti dobre, pociťuje chronickú únavu, občas bolesti PRO. Poukázal na to, že žalobca neuviedol, výkon ktorých práv resp. plnenie ktorých povinností ako spoločníka žalovanej ho zaťažujú, resp. prečo konkrétne nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v spoločnosti zotrval.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že medzi stranami sporu nie je sporné, že žalobca je jedným zo štyroch spoločníkov žalovanej spoločnosti. Rovnako nebolo sporné, že žalobca je onkologickým pacientom, ktorému v roku 2018 bol diagnostikovaný zhubný nádor obličky a následne sarkoidóza. Sporným je, či vzhľadom na zdravotný stav žalobcu možno od neho spravodlivo požadovať, aby v spoločnosti zotrval. Súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania vyžiadaním odborného stanoviska k zdravotnému stavu žalobcu, pretože pre rozhodnutie postačujú v spise založené listiny, pričom k svojmu zdravotnému stavu sa vyjadril aj sám žalobca.

5. Súd prvej inštancie uviedol relevantné právne normy s tým, že podľa § 148 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločník nemôže zo spoločnosti vystúpiť. Ak nejde o spoločnosť s jediným spoločníkom, môže spoločník navrhnúť, aby súd zrušil jeho účasť v spoločnosti, ak nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v spoločnosti zotrval. Ustanovenia § 113 ods. 5 a 6 platia obdobne.

6. Súd prvej inštancie poukázal na to, že účasť v obchodnej spoločnosti stojí na princípe dobrovoľnosti a žiaden subjekt nie je možné „nútiť“ k zotrvaní v spoločnosti, o čom svedčí aj výraz „spravodlivo požadovať“, ktorý používa § 148 ods. 1 Obchodného zákonníka.

7. Konštatoval, že snahy žalobcu o prevod obchodného podielu sa nenaplnili. Dohoda medzi spoločníkmi nie je možná, a preto sa žalobca obrátil na súd. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že spoločnosť podala 23.02.2018 na žalobcu trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu a trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku. Pochybnosti spoločnosti o zákonnosti konania spoločníka a následne podané trestné oznámenie na spoločníka samo osebe nezakladá dôvod pre zrušenie účasti žalobcu v spoločnosti podľa § 148 ods. 1 Obchodného zákonníka. Inými slovami podozrenie spoločnosti, že spoločník (žalobca) spáchal trestný čin nemôže byť sankcionované zrušením účasti tohto spoločníka v spoločnosti proti vôli spoločnosti. Ak by malo trestné oznámenie a súdne spory za následok zásadné rozpory vo vzťahoch medzi spoločníkmi, resp. medzi spoločníkom (žalobcom) a spoločnosťou (žalovaným), potom by to mohol byť dôvod ku zrušeniu jeho účasti. V tomto smere žalobca uviedol, že so žalovaným už nechce mať nič spoločné a ďalšie zotrvanie v spoločnosti je pre neho stresujúce.

8. Podľa súdu prvej inštancie dôležitým záverom predchádzajúcich bodov je stresové prostredie spoločnosti pre žalobcu. Je všeobecne známou skutočnosťou, že stres je spúšťačom rôznych ochorení a napokon sám žalobca zhoršenie zdravotného stavu pripísal internému boju v rámci spoločnosti, t. j. stresovým faktorom. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne z 05.02.2020 vyplýva, že žalobca je od 31.10.2019 (vznik invalidity) uznaný za invalidného s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%. Žalobca predložil aj novšiu správu Sociálnej poisťovne z 21.03.2022, v ktorej je rovnako jeho pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť označený na viac ako 70%. Invalidita žalobcu je dôsledkom jeho nepriaznivého zdravotného stavu, ktorý žalobca preukázal predloženými lekárskymi správami. V lekárskej správe zo 14.12.2018 je konštatovaný diagnostický záver - zhubný nádor (s ložiskami v pľúcach) a rovnako aj v lekárskej správe z 19.12.2019 (s ložiskami v pľúcach a slezine). V lekárskej správe z 24.05.2021 je už ako diagnostický záver uvedený zhubný nádor obličky okrem obličkovej panvičky a lokalizované zväčšenie lymfatických uzlín. Žalobca podľa tejto lekárskej správy udával bolesti PRO a chronickú únavu. Podľa lekárskeho správ zo 16.05.2022 bola žalobcovi diagnostikovaná aj sarkoidóza (t. j. tvorba uzlíkov zápalových buniek), pričom pretrváva chronická únava, občas bolesti PRO. Nález bol vyhodnotený bez podstatnej dynamiky.

9. Súd prvej inštancie poukázal tiež na to, že samotná spoločenská zmluva v bode 7.1 od spoločníkov vyžaduje vyvíjať aktivitu smerujúcu k zveľaďovaniu spoločnosti. Podľa názoru súdu nie je od žalobcu spravodlivé požadovať, aby ako invalidný dôchodca s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% a navyše ako onkologický pacient s diagnostikovanou sarkoidózou v spoločnosti zotrval a realizoval tieto aktivity.

10. Na základe uvedených dôvodov súd prvej inštancie preto žalobe žalobcu vyhovel a zrušil jeho účasť ako spoločníka v žalovanej spoločnosti, pretože od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby v spoločnosti zotrval.

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol vo veci v celom rozsahu úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v celom rozsahu 100%.

12. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), g) a h) CSP. Predovšetkým namietal, že zamietnutím vykonania dokazovania vyžiadaním odborného stanoviska súd prvej inštancie porušil procesné práva žalovaného, v dôsledku čoho sa následne dopustil väd v skutkových zisteniach a právnych záveroch. Súd prvej inštancie sa podľa odôvodnenia Rozsudku obmedzil na posudzovanie skutkového stavu z dôkazov predložených výlučne žalobcom a jeho tvrdení, pričom žalovanému neposkytol priestor sa proti týmto dôkazom účinne brániť tým, že zamietol návrh na vykonanie dôkazu - odborného posúdenia zdravotného stavu žalobcu. Tak, ako sám konštatoval súd prvej inštancie v tomto konaní, je sporným, či vzhľadom na zdravotný stav žalobcu možno od neho spravodlivo požadovať, aby v spoločnosti zotrval. Z predložených dôkazov žiadnym spôsobom nevyplýva, v akej miere a v akom rozsahu zdravotný stav žalobcu vplyva na jeho postavenie spoločníka v spoločnosti, resp. v čom má aktuálne v čase rozhodovania súdu zdravotné obmedzenia. Z poslednej lekárskej správy zo dňa 16.05.2022 vyplýva že „nález je celkovo bez podstatnej dynamiky“. Žalovaný je presvedčený, že súd prvej inštancie ďalej nesprávne právne posúdil vec, resp. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď posúdil list Sociálnej poisťovne o 70% poklese schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť žalobcom ako dôkaz pre neschopnosť vykonávať činnosť spoločníka v spoločnosti žalovaného.

13. Poukázal na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cdo 2084/2000 uviedol, že „odvolací súd pochybil, keď z vykonaných dôkazov (správ neurologického oddelenia NsP) bez ďalšieho vyvodil dôvodnosť požadovaného ukončenia účasti v spoločnosti. Uvedené správy podľa zistenia súdu konštatovali zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa a označili za príčinu tohoto zhoršenia stres, pričom lekári nedoporučili účasť navrhovateľa na pojednávaní súdu. Z týchto správ však vôbec nevyplýva, že účasť spoločníka v spoločnosti navodzuje stres, ktorý spôsobuje zhoršenie jeho zdravotného stavu a napriek tomu súd, bez toho, že by túto skutočnosť akokoľvek zisťoval a bez toho, aby akokoľvek spojil účasť spoločníka v spoločnosti so zhoršením jeho zdravotného stavu, vyvodil z týchto správ dôvodnosť návrhu na ukončenie účasti. Urobil teda záver smerujúci k rozhodnutiu vo veci, pričom neurobil k tomuto právnomu záveru potrebné

skutkové zistenia.“ Z citovaného rozhodnutia podľa žalovaného vyplýva, že pri posudzovaní stresu ako dôvodu pre zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti, ktorý má mať pôvod v situácii v spoločnosti, ako faktora, ktorý predstavuje ohrozenie zdravotného stavu žalobcu, má žalobca, ktorý v konaní nesie dôkazné bremeno, predložiť nielen lekárske správy z neurologického alebo iného príslušného odboru dokazujúce, že trpí stresom, ale preukázať zároveň aj príčinnú súvislosť medzi účasťou spoločníka (žalobcu) v spoločnosti a vyvolávaním stresu.

14. Žalovaný ďalej konštatoval, že súd ako dôvod pre rozhodnutie v prospech žalobcu uviedol nezhody medzi spoločníkmi, ktoré pôsobia na žalobcu stresujúco (a tým môže dôjsť k zhoršeniu jeho zdravotného stavu). Ako už uviedli, vplyv stresu na žalobcove zdravie a príčinnú súvislosť sa žalobcovi nepodarilo dokázať, pričom súd z toho dôvodu na základe nedostatočných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a právnemu záveru. Poukázal na to, že žalobca na podporu svojich skutkových tvrdení použil konania vedené žalovaným proti nemu, z ktorých však väčšina neprebíha, a iba jeden email konateľa spoločnosti z roku 2018. Má za to, že súdne spory nemôžu byť samé osebe spúšťačom ochorenia žalobcu a ani nemôžu slúžiť ako dôkaz nezhôd medzi žalobcom a žalovaným, rovnako ako túto skutočnosť nemôže preukazovať emailová komunikácia konateľa žalovaného, v ktorej však vystupuje ako konateľ inej spoločnosti, pričom bolo preukázané a súd prvej inštancie to aj skonštatoval, že nedochádza k obmedzeniu výkonu práv spoločníka - žalobcu, žalovaný nevyžaduje od žalobcu žiadne plnenia a ani netrvá, aby vykonával osobitnú činnosť pre spoločnosť ako spoločník.

15. Žalovaný má tiež za to, že na základe relevantnej rozhodovacej praxe NS SR a NS ČR (ktorú cituje v odvolaní) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil skutkový stav, keď rozhodol, že (i) nezhody medzi účastníkmi sú dostatočným dôvodom na zrušenie účasti žalovaného v žalovaného a (ii) nedostatočne posúdil dopad tohto zrušenia na žalovaného.

16. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 22.7.2022. Žalobca sa stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, ktoré tento súd zhrnul v bodoch 20.-22. odôvodnenia rozsudku ako aj s hodnotením zisteného skutkového stavu zo strany súdu prvej inštancie pokiaľ ide o zdravotný stav žalobcu. Žalobca má za to, že v konaní bol jeho nepriaznivý zdravotný stav náležite zistený a preukázaný prostredníctvom predložených dôkazov. Týmito dôkazmi boli najmä lekárske správy a rozhodnutia Sociálnej poisťovne týkajúce sa invalidity žalobcu. Z pohľadu žalobcu súd správne nevyhovel návrhu žalovaného na doplnenie dokazovania odborným posúdením zdravotného stavu žalobcu.

18. Žalobca nesúhlasí s názorom žalovaného, podľa ktorého tvrdení žalobca nepreukázal vo výkone ktorých povinností spoločníka mu zabraňuje jeho zdravotný stav a ktoré povinnosti majú negatívny vplyv na jeho zdravie. Súd prvej inštancie dospel v bode 22. odôvodnenia rozsudku k správne skutkovému zisteniu, že samotná spoločenská zmluva žalovaného vyžaduje od každého spoločníka potrebu vyvíjať aktivitu smerujúcu k zveľaďovaniu spoločnosti. Žalobca považuje za správny názor súdu prvej inštancie, ktorý ďalej v bode 22. odôvodnenia rozsudku konštatuje, že od žalobcu nie je spravodlivé požadovať, aby ako invalidný dôchodca s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70% a ako onkologický pacient s diagnostikovanou sakroidózou v spoločnosti zotrval a realizoval tieto aktivity.

19. Žalobca sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie vyjadreným v bode 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku týkajúcom sa údajnej hrozby defaultu žalovaného a jeho konkurzu. Tvrdenie žalovaného, že zrušenie účasti žalobcu v žalovanom a následná povinnosť vyplatiť žalobcovi vyrovnací podiel by mohli mať negatívny dopad na žalovaného vnímame ako účelovú a vyslovene špekulatívnu obranu žalovaného. Tieto hypotetické úvahy žalovaného neboli nijakým dôkazom preukázané a je ich preto potrebné vnímať ako nepodložené tvrdenia. Žalobca nesúhlasí s názorom žalovaného, ktorý vzťahy medzi žalobcom a ostatnými spoločníkmi hodnotí zjednodušujúco a bagatelizujúco ako nezhody. Naštrbenie vzťahov medzi žalobcom a ostatnými spoločníkmi dosiahlo takú intenzitu, že nie je možné hovoriť iba o klasických nezhodách bežných v rámci podnikania obchodných spoločností. Z obsahu výsluchu žalobcu na pojednávaní vyplýva, že v rámci spoločnosti prebieha interný boj medzi ním a ostatnými spoločníkmi. Tento boj je pre neho vyčerpávajúci a vysiluje ho. Na žalobcu boli podané žaloby o náhradu škôd veľkého rozsahu, bolo na neho podané trestné oznámenie, konateľ žalovaného ho v

liste adresovanom tretím osobám očierňuje, nie sú mu vyplácané dividendy a podobne. Toto všetko je potrebné vnímať ako stresové faktory pôsobiace na žalobcu, ktoré mu zásadným spôsobom zasahujú do života.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody v spojení s argumentáciou použitou pred súdom prvej inštancie nepovažuje žalobca odvolanie žalovaného za dôvodné. Žalobca odkazuje aj na svoju argumentáciu zahrnutú do písomných podaní doručených súdu prvej inštancie. V týchto podaniach sa žalobca rozsiahlym spôsobom venuje dôvodom, pre ktoré je ním uplatnený nárok dôvodný a zároveň presvedčivo spochybňuje a vyvracia argumentáciu žalovaného.

21. Žalovaný v replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že je pravdou, že žalovaný nerozporoval pravosť lekárskeho správ, avšak namietal skutočnosť, že by predmetné lekárske správy preukazovali taký zdravotný stav žalobcu, ktorý by mal za následok nemožnosť spravodlivo od neho požadovať, aby bol spoločníkom spoločnosti. Poukázal na to, že žalobca v nadväznosti na obranu žalovaného predložil ďalšiu lekársku správu, avšak až dňa 17.5.2022, teda len tri dni pred pojednávaním ktoré sa konalo dňa 20.5.2022, čo však dalo žalovanému minimálny priestor reagovať na predloženú lekársku správu a uplatniť si skôr požiadavku na vykonanie dôkazu - odborný posudok k zdravotnému stavu žalobcu. Napriek krátkosti času žalovaný vec prekonzultoval s lekármi a na pojednávaní dňa 20.5.2022 poukázal na skutočnosť, že z predložených lekárskeho správ z roku 2022 je zrejmé, že žalobca z onkologického hľadiska nemá metastázy, lebo za 2 roky a 4 mesiace bez protinádorovej liečby (Sutent) by sa metastázy zväčšili. Nálezy v pľúcach, uzlinách a slezine sú hodnotené ako sarkoidóza, nemenia sa, nezhoršujú, a žalobca na sarkoidózu ani neberie liečbu, takže sa dá usudzovať, že ide o neagresívnu formu, ktorá mu nerobí žiadne ťažkosti. Keďže z predložených lekárskeho správ nie je možné bez náležitých odborných vedomostí z oblasti medicíny posúdiť dopad zdravotného stavu žalobcu na jeho účasť v spoločnosti v čase vydania rozhodnutia, žiadal žalovaný o vykonanie odborného posúdenia, avšak súd prvej inštancie vykonanie tohto dôkazu zamietol. Žalovaný je presvedčený, že je predovšetkým potrebné dbať na to, aby sa pristupovalo k následkom márneho uplynutia koncentračnej lehoty vo vzťahu k obojstranným sporovým stranám rovnako. Je neprípustné, aby vo vzťahu k jednej procesnej strane súd na výsledky procesnej aktivity prihliadal a vo vzťahu k druhej procesnej strane naopak, neprihliadal.

22. Žalovaný naďalej trvá na tom, že žalobca v konaní nepreukázal, vo výkone ktorých povinností spoločníka mu zabraňuje jeho zdravotný stav a ktoré povinnosti majú negatívny vplyv na jeho zdravie. Žalobca vo svojich vyjadreniach zostáva pri všeobecnom popise týchto povinností ako „aktivít smerujúcich k zveľaďovaniu spoločnosti.“ Žalovaný v tejto súvislosti zdôrazňuje, že nakoľko bol žalovaný onkologickým pacientom od roku 2018, musí mať vedomosť, ktoré konkrétne činnosti, ktoré ako spoločník žalovanej reálne vykonáva, nemôže náležite plniť na základe svojho zdravotného stavu, teda pri výkone ktorých aktivít došlo k zmene v porovnaní s obdobím pred prepuknutím choroby.

23. Žalovaný pripúšťa, že úvahy o možnom úpadku spoločnosti sa síce môžu javiť ako hypotetické, avšak jedná sa o reálnu obavu žalovaného z dôsledkov zrušenia účasti žalobcu v spoločnosti žalovaného, ktoré vychádzajú z ustanovení príslušnej záložnej zmluvy, ako aj zákonnej povinnosti vyplatiť spoločníkovi vyrovnací podiel. Z judikatúry citovanej v odvolaní (rozsudku NS ČR sp. zn. 29 Cdo 2084/2000) vyplýva, že súd musí v konaní o zrušení účasti spoločníka v spoločnosti dbať nielen na to, aby odoprením uplatňovaného práva neprišlo k neodôvodnenému zásahu do pomerov navrhovateľa, ale aj na to, aby jeho priznaním neprišlo k neúmernému zásahu do práv spoločnosti, prípadne jej spoločníkov. Súd má teda proporcionálne posúdiť možné riziká pre obe strany sporu, z čoho vyplýva, že súd prvej inštancie mal posúdiť možnosť úpadku spoločnosti ako negatívny dôsledok zrušenia účasti žalobcu v žalovanom.

24. Na základe vyššie uvedeného považuje žalovaný preukázanie zhoršenia vzťahov medzi spoločníkmi za nedostatočné, rovnako tak má žalovaný za to, že žalobca nedokázal preukázať, že objektívne trpí stresom, ktorého príčinou je zhoršenie vzťahov medzi spoločníkmi a ani to, že tento prípadný stres vychádzajúci z nezhôd medzi spoločníkmi má za následok zhoršenie zdravotného stavu žalovaného v takej miere, že od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby zotrval v spoločnosti.

25. K replike žalovaného doručil žalobca dupliku, v ktorej uviedol, že nesúhlasí s interpretáciou okolností týkajúcich sa návrhu žalovaného na doplnenie dokazovania prostredníctvom znaleckého posudku, resp. odborného vyjadrenia posudzujúceho zdravotný stav žalobcu, ktorú vo svojom ostatnom vyjadrení prezentuje žalovaný. Na prvom pojednávaní vo veci dňa 06.05.2022 žalovaný nevyjadril potrebu

konfrontovať obsah predloženej lekárskej správy zo dňa 24.05.2021 s ďalším odborným posúdením. Žalovaný netvrdil, že bez náležitých odborných vedomostí z odboru medicíny nie je možné na základe takejto správy posúdiť, či vzhľadom na zdravotný stav žalobcu od neho možno alebo nemožno spravodlivo požadovať zotrvanie v spoločnosti. Na pojednávaní dňa 06.05.2022 žalovaný požadoval iba to, aby žalobca predložil aktuálnu lekársku správu toho istého druhu. V súčasnosti však žalovaný tvrdí už to, že na interpretáciu lekárskeho správ takéhoto typu nie je súd spôsobilý (bod 6. vyjadrenia žalovaného). V nadväznosti na to sa žalovaný domáha vykonania odborného posudku. Žalovaný súčasne tvrdí, že súd prvej inštancie nevyhovením jeho návrhu na doplnenie dokazovania v tomto smere porušil jeho procesné práva. Podľa názoru žalobcu, ak mal žalovaný za to, že súd nie je spôsobilý interpretovať lekárske správy predložené žalobcom, potom mal žalovaný žiadať o vykonanie odborného posudku zdravotného stavu žalobcu najneskôr na pojednávaní dňa 6.5.2022. Žalobca nepredložil lekársku správu zo dňa 16.05.2022 neskoro, o čom sa žalovaný pokúša presvedčiť súd v bode 9 svojho vyjadrenia. Súd prvej inštancie preto podľa názoru žalobcu túto správu zohľadnil vo svojom rozhodovaní správne. Vzhľadom na to nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že by sa nemalo prihliadať na lekársku správu zo dňa 16.05.2022 predloženú žalobcom. Naopak, žalovaným predložený návrh na doplnenie dokazovania vykonaním odborného posudku prednesený až na pojednávaní dňa 20.05.2022 je nepochybne nutné hodnotiť ako oneskorený, nakoľko ho žalovaný mohol uplatniť kedykoľvek pred tým písomne alebo ho mohol predniesť už na pojednávaní dňa 06.05.2022. Je to teda nesporne žalovaný, kto konal v rozpore s ustanovením § 153 ods. 1 CSP a to tým, že návrh na doplnenie dokazovania vykonaním odborného posudku (prostriedok procesnej obrany) neuplatnil včas, nakoľko tento návrh mohol bezpochyby uplatniť už na pojednávaní dňa 06.05.2022, resp. kedykoľvek po doručení žaloby, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, argumentáciu obsiahnutú v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného a taktiež v spojení s argumentáciou použitou pred súdom prvej inštancie nepovažuje žalobca odvolanie žalovaného za dôvodné.

27. V priebehu odvolacieho konania podal žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie uznesením sp.zn. B1-25Cb/113/2021 zo dňa 25.10.2023 tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

28. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 25.09.2023 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zaviazal žalovaného k povinnosti zložiť do úschovy súdu peňažnú sumu 248.517,75 Eur. Potrebu uvedeného zdôvodnil žalobca tým, že zo správania žalovaného vo viacerých súdnych konaniach vedených medzi stranami sporu a správania žalovaného v súdnych konaniach medzi žalovaným a spoločnosťou EUROPEA group, spol. s r.o., Šípová 3/a, Bratislava 821 07, IČO: 31 324 932 (ktorej spoločníkom a konateľom je taktiež žalobca) je zrejmé obštrukčné správanie žalovaného a to aj s ohľadom na žalovaným vznesený nárok na náhradu škody voči žalobcovi a spoločnosti EUROPEA group, spol. s r.o. Žalovaný bráni tomu, aby medzi stranami sporu riadne prebehli súdne konania a aby sa žalobca domohol svojich nárokov na zaplatenie peňažných súm. Žalobca má za to, že zo strany žalovaného ide o premyslenú schému s účelom zmarenia uspokojenia nárokov žalobcu. Žalobca vychádza aj zo skutočnosti, že dňa 31.03.2023 sa uskutočnilo valné zhromaždenie spoločnosti Slnecná elektrárne Lazany - blok 2 s.r.o., ktorého sa žalobca nezúčastnil. Na danom valnom zhromaždení prišlo k rozhodnutiu o ukončení činnosti fotovoltaickej elektrárne v Lazanoch a predaju majetku slúžiaceho na jej prevádzkovanie. Z uvedeného žalobca vyvodzuje snahu žalovaného o docielenie stavu, kedy bude žalovaná spoločnosť nemajetná a nebude schopná zaplatiť žalobcovi vyrovnací podiel pri zrušení jeho účasti v spoločnosti Slnecná elektrárne Lazany - blok 2 s.r.o. Žalobca súčasne poukázal na skutočnosť, že jediným podnikateľským zámerom žalovaného je výroba a predaj elektrickej energie a teda predajom výrobných technológií dôjde k strate základného prostriedku na získanie príjmu žalovaného. Uvedeným je vážne ohrozené vrátenie poskytnutých peňažných pôžičiek žalobcovi a vyplatenie jeho vyrovnacieho podielu a súčasne je ohrozená prípadná exekúcia.

29. Súd prvej inštancie posúdil splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že žalobca odôvodnil podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tvrdením, že žalovaný sa systematickým konaním stáva nemajetným s účelom zmarenia uspokojenia nárokov žalobcu, na základe čoho je tu dôvodná obava, že exekúcia nároku žalobcu na vyplatenie vyrovnacieho podielu

bude ohrozená. Svoj nárok žalobca odvodil od rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25Cb/113/2021 zo dňa 20.05.2022, ktorým súd zrušil účasť žalobcu B. H. R., narodeného XX.XX.XXXX, bytom Š. X/C, R. ako spoločníka v spoločnosti Slničná elektrárň Lazany - blok 2 s.r.o., so sídlom Elektrárňská 1, Bratislava, IČO: 45 668 914, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddieli: Sro, vo vložke č. 66434/B. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté.

30. Súd prvej inštancie zdôraznil, že neodkladné opatrenie je inštitút majúci charakter výnimočnosti, osobitosti a dočasnosti, pričom jedným z predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Žalobca obavu, že bude ohrozená exekúcia naviazal na svoj nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu po zrušení účasti žalobcu ako spoločníka v spoločnosti Slničná elektrárň Lazany - blok 2 s.r.o. Ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ale ešte nedošlo k právoplatnému zrušeniu účasti žalobcu v predmetnej spoločnosti, keďže z dôvodu podania odvolania (o ktorom doposiaľ nebolo odvolacím súdom rozhodnuté) nenadobudlo rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 25Cb/113/2021 zo dňa 20.05.2022 právoplatnosť. Na základe uvedeného má súd potom za to, že nie je splnená podmienka nevyhnutná na nariadenie neodkladného opatrenia a to osvedčenie existencie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Súd preto do času, kým nedôjde k právoplatnému zrušeniu účasti žalobcu ako spoločníka v spoločnosti a tým k vzniku nároku žalobcu na vyrovnací podiel voči žalovanému, považuje návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia za predčasne podaný. Neodkladným opatrením nie je možné poskytnúť ochranu nároku, ktorý ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevznikol (neexistuje).

31. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žalobca neosvedčil existenciu a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, t. j. nebola naplnená podmienka na nariadenie neodkladného opatrenia ustanovená v § 325 ods. 1 a § 326 ods. 1 CSP a preto súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s § 328 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

32. Keďže súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, tak, ako mu to umožňuje § 329 ods. 1 veta prvá CSP, žalovanému v konaní žiadne trovy nemohli vzniknúť, a preto súd rozhodol v súlade s Čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu priamo a nárok na náhradu trov konania žalovanej proti žalobcovi nepriznal.

33. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca zdôraznil, že v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je uvedené, že tento návrh je podaný iba z dôvodu obavy ohrozenia exekúcie. Má za to, že povinnosťou žalobcu nie je v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia formálne špecifikovať, či návrh podáva z dôvodu potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo pre obavu, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca taktiež nie je povinný vybrať si iba jeden z týchto dôvodov a výslovne ho v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia označiť. Žalobca môže svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodniť potrebou neodkladnej úpravy pomerov ako aj obavou, že exekúcia bude ohrozená. Kumulácia oboch dôvodov nie je vylúčená a je teda prípustná. Ak sa skutočnosti opísané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia týkajú aj potreby neodkladnej úpravy pomerov, je súd prvej inštancie povinný posúdiť návrh aj v tomto kontexte. Súd prvej inštancie tak však v tomto prípade neurobil, čo žalobca vníma ako pochybenie.

34. Žalobca nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, ktorý vyslovil v bode 12. odôvodnenia napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie v tejto časti svojho odôvodnenia uvádza, že ku dňu podania návrhu nariadenia neodkladného opatrenia ešte nedošlo k právoplatnému zrušeniu účasti v žalovanom, čoho dôsledkom je podľa mienky súdu prvej inštancie to, že nie je splnená podmienka nevyhnutná na nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie existencie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd prvej inštancie považuje návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia za predčasne podaný, a to až do času, kým nedôjde k právoplatnému zrušeniu účasti žalobcu ako spoločníka žalovaného a tým k vzniku nároku žalobcu na vyrovnací podiel. Podľa názoru súdu prvej inštancie neodkladným opatrením nemožno poskytnúť ochranu nároku, ktorý ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevznikol a teda neexistuje. Žalobca sa nestotožňuje so spôsobom akým súd prvej inštancie odôvodňuje nemožnosť nariadenia neodkladného opatrenia na základe návrhu

zo strany žalobcu a považuje takýto prístup za nedôvodné reštriktívny a odporujúci zákonu. Vzhľadom na povahu sporu je z pohľadu žalobcu nesprávne tvrdiť (ako to robí súd prvej inštancie), že žalobca môže podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia až po tom, čo nadobudne právoplatnosť rozsudok, ktorým bude zrušená jeho účasť ako spoločníka žalovaného. Takýto prístup považuje žalobca za nesprávny, formalistický a nerešpektujúci osobitosť povahy tohto konania. Žalobca nemôže v súčasnosti podať žalobu o zaplatenie vyrovnacieho podielu, no napriek tomu z konania žalovaného nepochybne vyplýva obava, že žalovaný nebude schopný žalobcovi vyrovnací podiel vyplatiť.

35. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a neodkladné opatrenie nariadil.

36. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 8.12.2023. Poukázal na to, že podmienkami na nariadenie neodkladného opatrenia podľa Civilného sporového poriadku je predovšetkým potreba bezodkladne, naliehavo a nevyhnutne upraviť pomery sporových strán alebo obava z reálneho ohrozenia exekúcie, hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania jeho nároku žalobcom, možnosť objektívne dosiahnuť požadovanú ochranu nariadením neodkladného opatrenia a posúdenie, že nedochádza k porušeniu princípu proporcionality (t.j. že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimerane a nad nevyhnutný rozsah). Obligatórnou náležitosťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v zmysle § 326 Civilného sporového poriadku opísanie skutočností hodnoverné osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

37. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol žalobcom podaný po začatí a ako súčasť konania medzi žalobcom a žalovaným o zrušenie účasti žalobcu ako spoločníka v žalovanom ako spoločnosti s ručením obmedzeným, ktoré je vedené na súde na základe žaloby zo dňa 29.11.2021. Zo stavu konania, ako je popísaný vyššie a potvrdený zhodne aj v podaniach žalobcu, je zrejmé, že ešte neexistuje ani samotný základ nároku žalobcu na zaplatenie vyrovnacieho podielu. Z ustanovení § 61 ods. 2 a 150 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení (ďalej tiež len „Obchodný zákonník“) vyplýva, že spoločníkovi vzniká právo na vyrovnací podiel až vtedy, keď súd zrušil jeho účasť v spoločnosti (alebo bol vylúčený, čo nie je pre tento prípad relevantné). Pri zrušení účasti v spoločnosti súdom v zmysle § 148 Obchodného zákonníka vzniká spoločníkovi právo na vyrovnací podiel dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu o zrušení jeho účasti v spoločnosti (zhodne Patakyová, M. a kol., Obchodný zákonník, Komentár, 1. vydanie, Bratislava: C.H.Beck, 2022, s. 713). Právoplatné rozhodnutie o zrušení účasti spoločníka má teda jednoznačne konštitutívny účinok na existenciu nároku na vyrovnací podiel podľa Obchodného zákonníka a do tohto momentu žiadne právo spoločníka na vyrovnací podiel neexistuje. Zatiaľ neexistujúca pohľadávka nemôže byť z povahy veci ešte predmetom exekúcie a preto nie je možné takúto pohľadávku „zabezpečiť“ vo forme nariadenia neodkladného opatrenia.

38. Podľa žalovaného z návrhu vyplýva zrejme a zrozumiteľne len obava žalobcu z ohrozenia budúcej exekúcie sumy vyrovnacieho podielu (viď článok VI predposledný odsek, článok VIII v celosti, článok IX posledný odsek, článok X posledný odsek Návrhu), ako to správne vyhodnotil aj Súd v Rozhodnutí. Identicky posudzoval návrhy žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia súd aj v konaní sp. zn. B3-25Cb/295/2018 a Mestský súd Bratislava IV v konaní sp. zn. B3-44C/66/2019, o ktorých referuje žalobca v článku XI Návrhu a tieto rozhodnutia aj priložil k Návrhu. Rovnako posúdil obsahovo veľmi podobný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia súd v konaní sp. zn. B1-33Cb/115/2021, podaný súčasne s týmto Návrhom, ktorý súd tiež zamietol.

39. Poukázal na to, že neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. b) Civilného sporového poriadku, ktorého sa žalobca v Návrhu domáha, prichádza z povahy veci do úvahy len vtedy, ak je predmetom sporu hnutelná vec alebo zaplatenie peňažnej sumy. Sám žalobca v Odvolaní uznáva, že na základe rozhodnutia súdu v konaní nemôže byť žalovaný zaviazaný na zaplatenie vyrovnacieho podielu a teda predmetom konania z povahy veci nie je zaplatenie žiadnej peňažnej sumy. V takom prípade ale neodkladné opatrenie s obsahom, akého sa žalobca domáhal v Návrhu nie je možné nariadiť. Z dôvodov uvedených vyššie je presvedčený, že Rozhodnutie súdu je vecne správne, žalobca v Odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali nesprávne právne posúdenie veci súdom a preto navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd Rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

40. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodom odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 27.12.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a odvolaním dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

41. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

42. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

43. Podľa § 148 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločník nemôže zo spoločnosti vystúpiť. Ak nejde o spoločnosť s jediným spoločníkom, môže spoločník navrhnúť, aby súd zrušil jeho účasť v spoločnosti, ak nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v spoločnosti zotrval. Ustanovenia § 113 ods. 5 a 6 platia obdobne.

44. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že predmetom sporu je návrh žalobcu na zrušenie jeho účasti ako spoločníka v žalovanej spoločnosti. Súd prvej inštancie určil ako nesporné, že žalobca je jedným zo štyroch spoločníkov žalovanej spoločnosti a je onkologickým pacientom. Za sporné považoval, či vzhľadom na zdravotný stav žalobcu možno od neho spravodlivo požadovať, aby zotrval v spoločnosti. Aplikáciou príslušného ustanovenia zákona a vykonaným dokazovaním (najmä lekárskymi správami citovanými v odôvodnení rozsudku a výsluchom žalobcu) dospel k záveru, že od žalobcu nemožno spravodlivo požadovať, aby zotrval v žalovanej spoločnosti. Návrh žalovaného na vykonanie dôkazu vyžiadaním odborného stanoviska k zdravotnému stavu žalobcu vzhľadom na postačujúce vykonané dokazovanie zamietol.

45. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, keďže súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi preukázané, dôkazy vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil podľa § 148 ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie dal v odôvodnení napadnutého rozsudku jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na sporné otázky a vysporiadal sa so všetkými podstatnými argumentami sporových strán. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a k jednotlivým odvolacím námietkam dopĺňa odvolací súd nasledovné:

46. Pokiaľ ide o samotný obsah odvolania, odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 CSP pri rozhodovaní o odvolaní viazaný odvolacími dôvodmi. Tieto odvolateľ uviedol v podanom odvolaní ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. e), f), g) a h) CSP.

47. Odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodný uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, ktorý má spočívať v nevykonaní žalovaným navrhnutého dôkazu - vyžiadanie odborného stanoviska k zdravotnému stavu žalobcu. Opodstatnenosť tejto odvolacej námietky je daná výlučne v prípade, ak súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania, je na jeho úvahe, či vykoná všetky dôkazy, ktoré strany sporu navrhujú. Súd prvej inštancie musí iba dbať na to, aby nevyhlásil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom, ak tento nebude preukazovať iným dôkazom. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 205/2019 vyplýva, že aj keď má strana sporu procesné oprávnenie navrhovať dôkazy, súd nemusí vykonať každý ňou navrhnutý dôkaz, musí však v rozhodnutí vysvetliť, prečo ho nevykonal. Súd môže nevyhovieť návrhu strany na vykonanie dokazovania len z dôvodu, že navrhnutý dôkaz: a) sa týka skutočnosti, ktorá je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania, b) nie je spôsobilý overiť alebo vyvrátiť tvrdenú skutočnosť a c) je vzhľadom na nepochybné výsledky dokazovania vykonaného inými dôkazmi nadbytočný.

48. Podľa odvolacieho súdu postupoval súd prvej inštancie správne, ak navrhovaný dôkaz nevykonaný a nevykonanie tohto dôkazu v písomnom vyhotovení rozsudku zdôvodnil (odsek 10 napadnutého rozsudku). Ako už bolo uvedené, súd nemusí vykonať všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu, nevykonanie dôkazu je však povinný odôvodniť a musí dbať na to, aby nevyhlásil dôkaz, ktorý sa týka relevantnej skutočnosti majúcej význam pre rozhodnutie a nemôže byť preukázaný iným spôsobom. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo potrebné vyžiadať si odborné stanovisko k zdravotnému stavu žalobcu, keďže táto rozhodujúca okolnosť bola preukázaná predloženými listinnými dôkazmi a výsluchom žalobcu. Zdravotný stav žalobcu je preukázaný predovšetkým lekárskymi správami, pričom v lekárskej správe zo dňa 14.12.2018 je konštatovaný diagnostický záver - zhubný nádor (s ložiskami v pľúcach) a rovnako aj v lekárskej správe z 19.12.2019 (s ložiskami v pľúcach a slezine). V lekárskej správe z 24.05.2021 je už ako diagnostický záver uvedený zhubný nádor obličky okrem obličkovej panvičky a lokalizované zväčšenie lymfatických uzlín. Žalobca podľa tejto lekárskej správy udával bolesti PRO a chronickú únavu. Podľa lekárskeho správ zo dňa 16.05.2022 bola žalobcovi diagnostikovaná aj sarkoidóza (t. j. tvorba uzlíkov zápalových buniek), pričom pretrváva chronická únava, občas bolesti PRO. Nález bol vyhodnotený bez podstatnej dynamiky. Z predmetných lekárskeho správ možno uzavrieť, že žalobca je onkologickým pacientom s diagnostikovaným zhubným nádorom obličky a sarkoidózou, v súčasnosti v stave observácie, t. j. v stave pozorovania po úspešnej operácii nádoru. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie uvádza, že tento stav nič nemení na tom, že žalobca je stále onkologickým pacientom navyše s diagnostikovanou sarkoidózou. Ďalším listinným dôkazom preukazujúcim zdravotný stav žalobcu je rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 05.02.2020, z ktorého vyplýva, že žalobca je od 31.10.2019 uznaný za invalidného s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%. Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 21.03.2022 rovnako vyplýva pokles schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť označenú na viac ako 70%. Z výsluchu žalobcu bolo zistené, že od roku 2020 je sledovaný na onkológii ako onkologický pacient a rovnako je sledovaný pre sarkoidózu. Popoludní je unavený, celkovo je jeho zdravotný stav taký, že sa nevie plnohodnotne počas dňa venovať práci, a preto požiadal o invalidný dôchodok, ktorý mu bol priznaný. Vyhodnotením týchto dôkazov vo vzájomnej súvislosti dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že zdravotný stav žalobcu v spojení so stresovým prostredím v spoločnosti je dôvodom na zrušenie jeho účasti ako spoločníka v spoločnosti.

49. Pokiaľ ide o polemiku strán sporu v odvolacom konaní ohľadne nevykonania dôkazu vzhľadom na sudcovskú koncentráciu konania, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 153 CSP, ktorý upravuje sudcovskú koncentráciu konania, čo znamená, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať určité procesné úkony v ktoromkoľvek štádiu konania, ale len v určitom štádiu. Ak procesný úkon, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesnoprávne účinky. Koncentrácia konania má teda za následok osobitné procesnoprávne sankcie za to, že strana sporu porušila povinnosť riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v článku 8 CSP tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného úroku a procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Procesné úkony nesmú viesť k prieťahom v konaní. Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas.

50. Odvolací súd zdôrazňuje, že z rozsudku ani z konania pred súdom prvej inštancie nevyplýva, že by súd nevykonaný navrhnutý dôkaz aplikovaním sudcovskej koncentrácie, t.j. že tento prostriedok procesnej obrany nebol uplatnený včas. Súd prvej inštancie mal za to, že takýto dôkaz nie je vzhľadom na iné dôkazy potrebný, preto rozhodol, že takýto dôkaz nevykoná. Ak teda súd prvej inštancie nevykonaný navrhnutý dôkaz, postupoval v súlade so zákonom a judikatúrou. Keďže nepriaznivý zdravotný stav bol preukázaný prostredníctvom citovaných dôkazov, zamietnutím návrhu žalovaného na vykonanie dôkazu - odborného posúdenia zdravotného stavu žalobcu, nemohlo dôjsť k zásahu do procesných práv žalovaného.

51. Ďalej žalovaný uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, keď podľa jeho názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil. Podľa žalovaného žalobca neunesol dôkazné bremeno a neexistuje priama príčinná súvislosť medzi tvrdeným stresom zo zotrvania v spoločnosti a chorobou žalobcu a nehody medzi spoločníkmi nie sú dostatočným dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v žalovanej spoločnosti. Žalovaný v tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cdo 2084/2000 uviedol, že „odvolací súd pochybil,

keď z vykonaných dôkazov (správ neurologického oddelenia NsP) bez ďalšieho vyvodil dôvodnosť požadovaného ukončenia účasti v spoločnosti. Uvedené správy podľa zistenia súdu konštatovali zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa a označili za príčinu tohoto zhoršenia stres, pričom lekári nedoporučili účasť navrhovateľa na pojednávaní súdu. Z týchto správ však vôbec nevyplýva, že účasť spoločníka v spoločnosti navodzuje stres, ktorý spôsobuje zhoršenie jeho zdravotného stavu a napriek tomu súd, bez toho, že by túto skutočnosť akokoľvek zisťoval a bez toho, aby akokoľvek spojil účasť spoločníka v spoločnosti so zhoršením jeho zdravotného stavu, vyvodil z týchto správ dôvodnosť návrhu na ukončenie účasti.“.

52. Odvolací súd súhlasí s názorom, že iba zhoršený zdravotný stav bez ďalšieho nie je dôvodom na zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti, citované rozhodnutie však nie je aplikovateľné na posudzovanú vec, keďže súd prvej inštancie okrem zisťovania zdravotného stavu spoločníka, zisťoval aj pomery v spoločnosti a výslovne sa zaoberal, či rozpory v spoločnosti v spojitosti s nepriaznivým zdravotným stavom nevytvárajú stresové prostredie pre žalobcu a nemôžu mať vplyv na zotrvanie jeho účasti v spoločnosti (viď odsek 17 až 21 napadnutého rozsudku). V konaní bolo preukázané, že vzťahy medzi žalobcom a spoločnosťou sú vážne narušené v dôsledku podaných žalôb o náhradu škody a trestného oznámenia na žalobcu, nejde teda o bežné nezhody medzi spoločníkmi, ale pretrvávajúci stav, ktorý v spojitosti so zdravotným stavom žalobcu má vplyv na plnenie povinností žalobcu a zotrvanie v spoločnosti. Pokiaľ ide o odkaz žalovaného na relevantnú judikatúru, podľa ktorej samotné nezhody medzi spoločníkmi nie sú postačujúce pre záver o zrušení účasti spoločníka v spoločnosti, odvolací súd uvádza, že aj s týmto názorom sa stotožňuje. Treba však dodať, že v posudzovanej veci nie sú dôvodom na zrušenie účasti žalobcu v spoločnosti len nezhody medzi spoločníkmi, ale pristupujú k tomu ďalšie faktory ako zdravotný stav, nemožnosť žalobcu aktívne pristupovať k výkonu svojich povinností, problémy v spoločnosti, tak, ako má na mysli rozhodnutie citované žalovaným (rozsudok NS ČR sp. zn. 29 Cdo/2084/2000).

53. Podľa odvolacieho súdu tvrdenie žalovaného, že zrušenie účasti žalobcu v spoločnosti a následná povinnosť vyplatiť žalobcovi vyrovnací podiel by mohli mať negatívny dopad na žalovaného, nie je relevantným argumentom na zotrvanie účasti žalobcu ako spoločníka. Tieto hypotetické úvahy žalovaného neboli nijakým dôkazom preukázané a sám žalovaný dokonca hovorí iba to, že vyplatením vyrovnacieho podielu sa žalovaný „môže dostať do omeškania s plnením povinnosti vo vzťahu k záložnému veriteľovi, resp. to môže podľa úvahy záložného veriteľa viesť až k defaultu...“ Žalovaný nepodporil svoje tvrdenie nijakým dôkazom a nepreukázal akúkoľvek súvislosť medzi zrušením účasti žalobcu v žalovanom a budúcim omeškaním žalovaného so splácaním záväzku voči záložnému veriteľovi či úpadkom.

54. Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie v merite, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Dôkazný stav zistený súdom prvého stupňa poskytol spoľahlivý a nepochybný záver pre podstatné a rozhodné skutočnosti v danej sporovej právnej veci. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

55. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

59. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

60. Odvolací súd prejednal aj odvolanie žalobcu proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladné opatrenie a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

61. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

62. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

63. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

64. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

65. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

66. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

67. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

68. Z obsahu predmetného spisu odvolací súd zistil, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeným súdu v odvolacom konaní (následne po rozhodnutí súdom prvej inštancie vo veci samej, predmetom ktorej bol návrh na zrušenie účasti spoločníka v spoločníka), sa žalobca domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti žalovaného zložiť do úschovy súdu sumu 248.517,75 Eur. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaná spoločnosť sa systematickým konaním stáva nemajetnou s účelom zmarenia uspokojenia nárokov žalobcu, na základe čoho je tu dôvodná obava, že exekúcia nároku žalobcu na vyplatenie vyrovnacieho podielu bude ohrozená. Súd prvej inštancie návrh zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný predčasne, keďže ku dňu podania návrhu nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu ešte nevznikol, t.j. neexistuje.

69. Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže neodkladné opatrenie nariadiť v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne dočasne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd posúdiť, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomeru alebo obavu z ohrozenia exekúcie, či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, či navrhovaným neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Vzhľadom na tieto špecifické okolnosti neodkladného opatrenia, je súd povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia podmienené.

70. Neodkladné opatrenie je svojím charakterom výnimočným a mimoriadnym prostriedkom súdnej ochrany smerujúcim najmä k bezodkladnej úprave pomerov strán a k ovplyvneniu správania účastníkov, predovšetkým k ochrane pred takým konaním žalovaného, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá, a má za následok hrozbu alebo vznik škody na strane žalobcu. Neodkladné opatrenie sa považuje za výnimočný prostriedok najmä preto, lebo pri jeho nariadení súd zásadne nevykonáva dokazovanie, je porušená zásada rovnosti účastníkov konania, účastníci konania nemusia byť pred nariadením vypočutí a napokon uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť.

Žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností osvedčiť potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, t. j. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, súčasne je jeho povinnosťou v zmysle § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čo môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

71. Odvolací súd nesúhlasí so žalobcom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne. Na uvedený záver nemá vplyv ani to, že súd prvej inštancie posudzoval podľa žalobcu dôvodnosť návrhu len v kontexte obavy z ohrozenia exekúcie a nie aj z dôvodu potreby neodkladnej úpravy pomerov. Súd totiž musí pred nariadením neodkladného opatrenia vždy skúmať okrem iného, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi stranami s tým, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom sporu vo veci samej (v rámci ktorého bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) je zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti. Či už bol podaný návrh z dôvodu obavy z ohrozenia budúcej exekúcie alebo z dôvodu potreby upraviť pomery medzi stranami, resp. kumulatívne z oboch dôvodov, je potrebné uviesť, že návrhom sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zložiť peňažnú sumu do úschovy súdu, pričom táto suma sa rovná podľa žalobcu jeho nároku na vyplatenie vyrovnacieho podielu po jeho zrušení účasti ako spoločníka. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v čase jeho rozhodnutia právny nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu neexistoval a teda nebol splnený predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia.

72. Naviac odvolací súd uvádza, že žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v rámci odvolacieho konania, pričom predmetom sporu je zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti. Predmetom konania teda nebol nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu, pričom navrhované neodkladné opatrenia má zabezpečovať budúce vyplatenie tohto nároku. Odvolací súd poukazuje na ust. § 325 ods. 2 písm. b) CSP, z ktorého vyplýva, že neodkladné opatrenie, ktorým súd uloží strane sporu zložiť do úschovy peňažnú sumu alebo vec, prichádza do úvahy vtedy, ak je predmetom sporu zaplatenie peňažnej sumy alebo hnutelná vec. V rámci konania o zrušenie účasti spoločníka v spoločnosti nie je možné zabezpečovať prípadné budúce peňažné nároky žalobcu.

73. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil vrátane výroku o náhrade trov konania. Keďže v odvolacom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia bol úspešný žalovaný, odvolací súd mu priznal podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

74. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).